

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA AGENCIJA ZA POŠTU I
ELEKTRONIČKE KOMUNIKACIJE

Primljeno:	29.12.2010 12:12:46		
Klasifikacijska oznaka	344-01/10-01/1306		Org. jed.
Urudžbeni broj:	437-10-1		-04
	Pril.	Vrij.	
	1	0	

d1245619

broj: Us-4351/2009-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E !

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Markt kao predsjednice vijeća, Smiljana Mikuša i Borisa Markovića kao članova vijeća, sudskog savjetnika Igora Prokurice kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja HT-Hrvatske telekomunikacije iz Zagreba, zastupanoga po punomoćnici Maji Mandić, protiv djelomičnog rješenja tužene Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-01/08-01/03309, ur. broj: 376-11-09-14 od 26. veljače 2009., radi donošenja Standardne ponude pristupa mreži i međusobnog povezivanja, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 8. rujna 2010.,

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženog tijela točkom 1. izreke tužitelju su određene izmjene u Dodatku Standardnoj ponudi za usluge međusobnog povezivanja HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za telekomunikacijske operatore i davatelje usluga s dozvolom za pružanje javne govorne usluge u nepokretnoj mreži u Republici Hrvatskoj – Ponuda za kolokacijske usluge HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za potrebe međusobnog povezivanja koji je Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije zaprimila 22. siječnja 2009. i to izmjene pod Ad. 1. izreke rješenja koje se odnose na Dodatak 7. „Cijene“ u članku 1.5. „Vrijeme rada kod naplate prema utrošenom vremenu i materijalu“ izmijenjena je tablica u odnosu na „Radove na montaži, izgradnji, uvlačenju i polaganju kabela, spajanja, mjerenja, primopredaja izvedenih radova, građevinskih radova, pratnje pri posjeti lokacije i nadzora, projektiranja i planiranja“. Isto tako određena je izmjena točkom Ad. 2. izreke rješenja koja se odnosi na „Troškovnik HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za izvođenje radova u izgradnji kolokacijskih prostora za potrebe međusobnog povezivanja“ koji čini dio specifikacije cijena usluge kolokacije za potrebe međusobnog povezivanja te su sukladno tome i naložene izmjene sukladno tablici koja prileži točki 1. izreke rješenja.

Točkom 2. izreke rješenja je određeno da u ostalom dijelu Dodatak Standardne ponude za usluge međusobnog povezivanja tužitelja i davatelja usluga s dozvolom za pružanje javne govorne usluge u nepokretnoj mreži u Republici Hrvatskoj – Ponuda za kolokacijske usluge tužitelja za potrebe međusobnog povezivanja koje je Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije zaprimila 22. siječnja 2009. ostao neizmijenjen. Točkom 3. izreke osporavanog rješenja tužitelj je obvezan da u roku od osam dana od primitka ovog rješenja dostavi Hrvatskoj agenciji za poštu i elektroničke komunikacije Dodatak Standardne ponude za usluge međusobnog povezivanja tužitelja operatora i davatelja usluga s dozvolom za pružanje javne govorne usluge u nepokretnoj mreži u Republici Hrvatskoj – Ponuda za kolokacijske usluge tužitelja za potrebe međusobnog povezivanja usklađen s izmjenama iz točke 1. rješenja, radi izdavanja suglasnosti.

U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj osporava zakonitost rješenja te u bitnome navodi da osporavano rješenje pobija zbog toga što u njemu nije primijenjen pravilno zakon niti podzakonski propis te što je činjenično stanje nepravilno utvrđeno i iz činjenica izveden nepravilan zaključak. Tužitelj smatra da ne postoji valjana zakonska osnova za izmjenu postojeće Standardne ponude, uključujući Ponudu za kolokacijske usluge tužitelja koje su sastavni dio Standardne ponude budući je tuženo tijelo temeljem Zakona, o elektroničkim komunikacijama dužno provesti postupak analize mjerodavnih tržišta te nakon tako utvrđenog činjeničnog stanja, ako to rezultati analize pokažu potrebnim, provesti zakonom propisani postupak i odrediti odgovarajuće regulatorne obveze u skladu sa zakonom. Tužitelj ističe da je stupanjem na snagu Zakona prestao važiti Zakon o telekomunikacijama, odredba članka 56. na koju se tuženi u osporavanom rješenju poziva. Tužitelj isto tako osporava utvrđeno činjenično stanje ističući da je paušalan navod tuženog da naknada za vrijeme rada kod usluga međusobnog povezivanja mora biti jednaka onima kod usluga pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji te da navedeno nije potkrijepljeno analizama ni podacima. Tužitelj ukazuje na dosljednost tuženog tijela vezano uz navod da se kod usluga međusobnog povezivanja i usluga pristupa izdvojenoj lokalnoj petlji radi o identičnim radovima. Isto tako tužitelj ističe da je način izračuna povrata na uložena sredstva neprihvatljiv. Slijedom navedenoga tužitelj smatra da je na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja izveden pogrešan zaključak.

Predlaže da Sud tužbu uvaži i poništi osporavano rješenje.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu u cijelosti prigovara svim navodima iz tužbe te u bitnome navodi da je temeljem članka 128. stavka 2. i članka 133. stavka 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a sukladno članku 56. stavku 19. Zakona o telekomunikacijama, u postupku donošenja Standardne ponude za usluge međusobnog povezivanja tužitelja s dozvolom za pružanje javne govorne usluge u nepokretnoj mreži u Republici Hrvatskoj donio osporavano rješenje, kojim je tužitelju naložio obvezne izmjene Standardne ponude, odnosno Ponude za kolokacije kao sastavnog dijela Standardne ponude, kako bi Standardna ponuda bila usklađena s odredbama Zakona o telekomunikacijama, poglavito s načelom troškovne usmjerenosti cijena. Tuženo tijelo ističe da je radi pravne sigurnosti sudionika na tržištu elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, a sukladno članku 128. stavku 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama koji određuje da do završetka postupka iz članka 52. stavka 1. istog Zakona ostaju na snazi i primjenjuju se sve regulatorne obveze koje su određene ili propisane operatorima, na temelju propisa koji su

vrijedili do stupanja na snagu Zakona o elektroničkim komunikacijama, i valja pokrenuti upravni postupak donošenja Standardne ponude. Tuženo tijelo ističe da je jedna od regulatornih obveza SMP operatora i obveza izrade Standardne ponude. Tako je odredbom članka 128. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano da ostaju na snazi i primjenjuju se sve regulatorne obveze koje su određene i propisane tim operatorima na temelju propisa koji su važili do stupanja na snagu Zakona to je tuženo tijelo po službenoj dužnosti započelo provedbu postupka iz članka 52. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama i postupak analize je još u tijeku. Tuženo tijelo ističe da je radi pravne sigurnosti i sukladno svojim ovlastima nacionalnog regulatora po službenoj dužnosti pokrenuo postupak radi izmjene Ponude za kolokaciju kako bi ista bila usklađena sa Zakonom. Stoga tuženo tijelo ne prihvaća tužiteljevo stajalište da je stupanjem na snagu Zakona o elektroničkoj komunikaciji nastao svojevrsni prekid ili praznina pri regulaciji telekomunikacijskog tržišta. Tuženo tijelo smatra da je upravo takovo tumačenje navedenih stavaka spornog članka 128. Zakona o elektroničkoj komunikaciji, dalo pravnu sigurnost pa je zato zakonodavac uvrstio tekst članka 128. u prijelazne i završne odredbe. Time je predviđeno i regulirano prijelazno razdoblje do završetka postupka analize mjerodavnih tržišta sukladno članku 52. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Stoga tuženo tijelo smatra da tužitelj pogrešno shvaća odredbu članka 134. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama smatrajući kako je stupanjem na snagu navedenog Zakona prestala valjanost gotovo svih odredbi Zakona o telekomunikacijama. Tuženo tijelo isto tako osporava navode tužitelja da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno te da je izveden pogrešan zaključak iz činjeničnog stanja. Ističe da je napravljena procjena potrebnog vremena od strane stručnjaka tuženog tijela te primjenom cijene normi sata je izračunata cijena za pojedinu aktivnost. Stoga je neosnovan i prigovor tužitelja da je tuženi nedosljedan pri izračunu cijena radova izgradnje kolokacijskih prostora za potrebe međusobnog povezivanja. Tuženi smatra da je bitno istaknuti kako su predložene cijene i od strane tužitelja i od strane tuženika utemeljene na procijeni potrebnog vremena za izvođenje predmetnih radova ali su procijene različite.

Predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba je neosnovana.

Odredbom članka 128. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08) propisano je da danom stupanja na snagu ovoga Zakona Agencija će po službenoj dužnosti započeti provedbu postupka iz članka 52. stavka 1. ovog Zakona, vodeći pritom osobito računa o stanju na tržištu elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga u Republici Hrvatskoj te o mjerodavnoj preporuci Komisije o mjerodavnim tržištima podložnima prethodnoj regulaciji. Stavkom 2. navedenog članka Zakona propisano je da do završetka postupka iz stavka 1. ovoga članka i određivanja, zadržavanja, izmjene ili ukidanja regulatornih obveza operatorima sa značajnijom tržišnom snagom u skladu s odredbama ovoga Zakona, ostaju na snazi i primjenjuju se sve regulatorne obveze koje su određene ili propisane tim operatorima na temelju propisa koji su važili do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Odredbom članka 52. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da u postupku određivanja regulatornih obveza operatorima sa značajnijom tržišnom snagom Agencija

osobito obavlja slijedeće: - utvrđuje mjerodavna tržišta podložna prethodnoj (ex-ante) regulaciji u skladu sa člankom 53. ovoga Zakona, - provodi analizu tržišta, koja se sastoji od određivanja mjerodavnih tržišta i procjene postojanja jednog ili više operatora sa značajnijom tržišnom snagom na tom tržištu, u svrhu ocjene djelotvornosti tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu u skladu s člankom 54. ovog Zakona, - određuje regulatorne obveze operatorima sa značajnijom tržišnom snagom ako je tržišno natjecanje djelotvorno na analiziranom mjerodavnom tržištu, u skladu s člankom 56. stavkom 2. ovoga Zakona, - ukida sve regulatorne obveze operatorima sa značajnom tržišnom snagom ako je tržišno natjecanje djelotvorno na analiziranom mjerodavnom tržištu, u skladu s člankom 56. stavkom 1. ovoga Zakona.

Iz sadržaja spisa predmeta vidljivo je da je tuženo tijelo po službenoj dužnosti pokrenulo postupak donošenja Standardne ponude pristupa i međusobnog povezivanja jer sukladno članku 128. stavku 2. Zakona o elektroničkoj komunikaciji do završetka postupka iz članka 52. stavka 1. Zakona ostale na snazi i primjenjuju se sve regulatorne obveze koje su određene i propisane operatorima sa značajnijom tržišnom snagom na temelju propisa koji su vrijedili do stupanja na snagu novog Zakona. Navedeni postupak tuženo tijelo je pokrenulo radi pravne sigurnosti sudionika na tržištu elektroničkih komunikacija mreža i usluga a s obzirom na činjenicu da je valjanost Standardne ponude koja je bila na snazi u vrijeme pokretanja postupka trebala prestati 31. prosinca 2008. Tužitelj je proglašen operatorom sa značajnijom tržišnom snagom na tržištu usluga nepokretnih javnih telefonskih mreža na području Republike Hrvatske. Tuženo tijelo je tužitelju predložilo donošenje nove Standardne ponude radi izdavanja suglasnosti. Po traženom očitovanju tužitelj je prigovarao dužini roka za očitovanje, ističući da je najprije potrebno provesti postupak analize tržišta na temelju kojeg se određuju regulatorne obveze operatorima sa značajnijom tržišnom snagom. Tuženo tijelo je podneskom od 14. siječnja 2009. ponovilo prijedlog u svezi izmjene određenih dijelova za kolokaciju na način da se ista uskladi s RUO, budući da je tužitelj u praksi već proveo odredbe navedenog. Isto tako tuženo je tijelo zatražilo dostavu normativa za tehnička rješenja koja čine dio specifikacije cijena usluge kolokacije za potrebe međusobnog povezivanja te je stoga zatražilo da tužitelj uskladi svoju Standardnu ponudu sa navedenim prijedlozima. Slijedom tako provedenog postupka odnosno prijedloga tuženog tijela i očitovanja tužitelja tuženo tijelo je odlučilo da donese djelomično rješenje s nalogom tužitelju da izmjeni Ponudu za kolokaciju.

Iz sadržaja spisa predmeta i citiranih zakonskih propisa vidljivo je da je tuženo tijelo u konkretnom postupku postupilo na način da je omogućilo tužitelju da se izjasni o činjenicama bitnim za donošenje rješenja i istom je omogućilo da dostavi svu potrebnu dokumentaciju i dokaze koji su od značenja za donošenje odluke. Nadalje, iz provedenog postupka je vidljivo da je tuženo tijelo u potpunosti postupilo prema odredbama Zakona.

Slijedom navedenoga ovaj Sud ocjenjuje da je tuženo tijelo sukladno svojim zakonskim ovlastima omogućilo tužitelju da se prije donošenja odluke izjasni o činjenicama bitnim za donošenje odluke te je prilikom donošenja rješenja pravilno primijenilo zakon i propise utemeljene na zakonu, pravilo utvrdilo činjenično stanje te prilikom donošenja rješenja nije povrijedilo pravila postupka i osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na tužiteljevu štetu.

Stoga su prigovori tužitelja istaknuti u tužbi u potpunosti neosnovani te je temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 53/91, 9/92 i 77/92), tužba odbijena kao neosnovanu.

U Zagrebu 8. rujna 2010.

Zapisničar:
Igor Prokurica, v.r.

Predsjednica vijeća:
Dubravka Markt, v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. HT-Hrvatske telekomunikacije, Zagreb, Savska cesta 32
2. Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije, Zagreb, sa spisom
3. Narodne novine, objava

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

